

De hoek Emmastraat / Klopstraat na een sneeuwbuï.

Een sneeuwstorm in 1958 in de Emmastraat. De hele rij huizen, inclusief de groentezaak van Korevaar, is intussen afgebroken. Aan het schoonvegen van het straatje is nog niet veel gedaan. Alleen voor de deur zien we een 'paadje'. De kinderen vermaken zich op straat heel goed. Worden de klanten op een sneeuwbal getrakteerd? Al met al een fraai winters beeld!

Die z'n aaige straetjje veegt...

Sjonge jonge, dat was me onderlest weer wat! Gelukkig was 't mor van korten duur. Jammer dat 't nie met de Korsemis beurde, zeeje sommiges. Nou, mooie plaetjies het 't aandere wel opgeleverd, dà's netuulijk waer. Mor wat een ellende op straet as ie d'r om wat voor reeje deur mos, daer wou 'k 't nog is eefies over hebbe. Vrijdassmiddas was 't begonne. Grôôte 'klodders', want vlokke was een te mooi woord, natte snêeuw zurregde d'r voor dat 'r binne de korste kere een flinke laag blubberachtige, vieze, natte zoi op straet lee. Tege d'n aevend veraanderde dat in hêele fijne stuifsnêeuw en 't wier een

praachtige witte wêreld. Om een uurtie of nege was 't zô goed as drôôg en hê 'k m'n snêêwschuiver uit 't schuurtie opgeduikeld. Dà ding, wat jie ommers aallêên in de winterdag gebruikt, staot aaltijd aerdigchies achteraf opgesteld tusse een dot tuingerêedschap wat daer een pleksie het gekrege as 't tuintjie winterklaor is gemaokt. 't Is dus steeds weer een hêêlen opgaof om dà ding tevoorschijn te haole. Mêêstentijds mò 'k ok nog êêst een paor fietse naer buitene rije. Zô 'n ding het ok nogaal een taomelijk lange steel en die pluk ie zôôdoende nie zô mor eefies aareges tusse uit. As ik dien schuiver aaindelijk te pakke het, dan kan 't ruime beginne.

Êêst maok 'k 't achteruit schôôn, van d'n buitedeur tot verbij de schuur. Aal wà 'k tegekومت gaot met dezellefde vaert op d'n blaaik of in 't tuintjie. Dan gao 'k vedder schuivend, deur de gang tusse mijn en m'n buurman deur, naer voorene. Êêmel op straet is 't nog mor een koud kunsie om de stoep snêêuwvrij te maoke. De stoep of, zôôazze wij die noeme, 't trewar is nog mor amper aanderhaaleve meter brêêd, dus daer ben 'k gaauw klaor mee. De vorse, nò nie vastgelôope snêêuw is in tijd van een zucht weggeschove. Een strooiwaoge komp 'r nooit in de Hugo de Grôôtstraet. De klaaine kaainder kanne op de middeweg naer hartelust speule met heullieze sleechies en grôôte balle rolle om snêêuwpoppe te maoke. Toch blijf 't ok voor de klaaintjies uitkijke geblaeze, want oto's blijve d'r toch komme en gaon. Gelukkig passe die d'r aaige wel aan de omstandigheeje aan.

Nou begon ik dut verhaoltjie met: Die z'n aaige straetjie veegt... hoef 't bij z'n buurman niet te doen. Ja, dà 's mor aals te waer. 's Maondassoches mos ik om 'n paor boodschoppies en toe hê 'k me toch lôope glibbere, nie nermaol meer. Duvelskunste hê 'k motte uithaole om nie onderuit te gaon. Veuls te waainig mense maoke een lôoppaojchie voor hullies huis. Aailijk zou dà verplicht gesteld motte worre, ving ik!

Huib Kraaijeveld